

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/177/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813208634
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8813208634.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Branislava Brezu v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovaným: 1/ T. P., nar. XX.X.XXXX, bytom T. J. XXXX/XX, L. nad B., 2/ R. P., nar. XX.X.XXXX, bytom T. J. XXXX/XX, L. nad B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice IČO:42 247 268, zastúpené JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, ul. Stará Baštová 2, Košice, IČO: 35 569 298, o zaplatenie 3.074,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3C/291/2013-43 zo dňa 25.2.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalovaným sa ich náhrada nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 21.8.2013 domáhal proti žalovaným uloženia povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu 3.074,28 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 15.4.2010 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 23. 4. 2009 so žalovaným v 1. rade Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300019970 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému v I. rade úver vo výške 1659,7 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný v I. rade zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 90,42 eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaná v 2.rade pristúpila k záväzkom žalovaného v 1. rade zo zmluvy ako spoludlžník v zmysle ust. § 533 Občianskeho zákonníka. Na základe žiadosti žalovaného uzavrel žalobca so žalovaným dodatok k zmluve, v ktorom sa dohodli na odklade splatnosti splátok č.5, 6. Za odklad splatnosti splátok sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú odmenu vo výške 180,84 eur. Uvedené splátky sa žalovaný zaviazal splatiť ako tzv. odložené splátky (vrátane zmluvnej odmeny) č. 37, 38, 39, 40 v zmysle nového splátkového kalendára, ktorý tvorí prílohu tejto zmluvy a je jej neoddeliteľnou súčasťou. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 5, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 361,68 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v I. rade bol v omeškaní s úhradou splátky č. 5 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 3.074,28 eur dňa 15. 4. 2010. Túto sumu neuhradil ani čiastočne. V súlade s § 517

ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca uplatňuje úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania.

Žalovaný v 1. rade vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky.

Žalovaná v 2. rade prostredníctvom žalovaného v 1. rade ako svojho zástupcu vzniesla námietku premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky.

O žalobe rozhodol Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom č. k. 3C/291/2013-43 zo dňa 25.2.2014 tak, že žalobu zamietol, žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pohľadávka žalobcu proti žalovaným na zaplatenie úveru je premlčaná, nakoľko dňa 15.4.2010 došlo k zosplatneniu celej pohľadávky a žaloba bola žalobcom podaná na súde dňa 21.8.2013, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal nesprávnosť právneho posúdenia veci, keď súd prvého stupňa vychádzal z trojročnej premlčacej lehoty. Odôvodnenie aplikácie ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je mylné, nakoľko obchodnoprávny režim pre úverový vzťah nie je výsledkom zmluvnej dohody, ale dôsledkom aplikácie kogentnej právnej úpravy. Súd otázku výhodnosti právnej úpravy premlčania a údajné zhoršenie postavenie spotrebiteľa posudzuje účelovo a spôsobom, ktorý porušuje princíp právnej istoty. Občianskoprávna úprava premlčania objektívne nie je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Výhodnosť, resp. nevýhodnosť sa má posudzovať komplexným porovnaním právnej úpravy, nie účelovo si vyberať časti právnej úpravy, ako to urobil konajúci súd. Z napadnutého rozsudku nevyplýva žiadne ustanovenia, podľa ktorého by si súd mal vyberať v závislosti od tej - ktorej situácie, či ide o úpravu výhodnejšiu alebo nie pre spotrebiteľa. Neobstojí tvrdenie súdu, že niet rozumného dôvodu na to, aby sa na zmluvu o revolvingovom úvere mala aplikovať obchodnoprávna úprava premlčania. Toto vyplýva z ust. § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka. Pripustenie aplikácie Obchodného zákonníka nesmeruje k popretiu práv spotrebiteľa. To, že na obchodnoprávne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa aplikujú ustanovenia aj Obchodného zákonníka, vyslovene vyplýva z ust. § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka. Zároveň je v Obchodnom zákonníku presne stanovené, ktoré z jeho ustanovení sa na takýto vzťah s účasťou spotrebiteľa nemôžu použiť. Úprava premlčania tam nepatrí. Z textu Obchodného zákonníka vyplýva, že obchodnoprávna úprava premlčania a jej použitie vo vzťahu dodávateľ - spotrebiteľ nie je vylúčené. Nemôže byť a ani nie je rozhodujúcim pre aplikáciu Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka, či osobou zaviazanou plniť nárok je spotrebiteľ alebo dodávateľ. Aj úvaha a tvrdenie o tom, že občianskoprávna úprava premlčania je pre spotrebiteľa výhodnejšia, vychádza len zo zdanlivého a predčasného záveru a platí iba pre prípad, že spotrebiteľ vystupuje v postavení dlžníka. Ak by bol spotrebiteľ v postavení veriteľského subjektu, potom by pre neho táto úprava žiadnu výhodu nepriniesla, práve naopak. Zdanlivá výhoda použitia občianskoprávnej úpravy sa prejaví ako nevýhoda vtedy, ak napr. dôjde k uznaniu dlhu dlžníkom. Ak je spotrebiteľ dlžníkom zo zmluvného vzťahu podľa predpisov občianskeho práva, tak je v takom prípade premlčacia doba desať rokov. Podľa predpisov obchodnoprávných je jej dĺžka štyri roky a počítajú sa od prvého dňa, kedy začalo prvýkrát premlčanie plynúť. Čiže ak spotrebiteľ - dlžník uzná občianskoprávny záväzok, premlčacia doba je desať rokov od uznania alebo od doby, kedy mal uznaný dlh plniť. Ak ten istý dlžník uzná obchodnoprávny záväzok, premlčacia doba je maximálne štyri roky a môže byť dokonca menej. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo 3337/2010 vzhľadom na jeho argumentačnú presvedčivosť. Uviedol, že podľa čl. 3 Smernice rady 93/13/EHS sa za ustanovenie smerujúce k ochrane spotrebiteľa majú považovať také, ktoré chránia slabšiu stranu proti silnejšej, a teda danú nerovnováhu odstraňujú. Z vyššie uvedeného vyplýva, že občianskoprávna úprava premlčania takou rozhodne nie je. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a návrhu vyhovel alebo, aby zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa stotožňuje s jeho hodnotením veci, že v danom prípade došlo k premlčaniu nároku žalobcu. Podľa názoru odvolacieho súdu je občianskoprávna úprava premlčania pre spotrebiteľa výhodnejšia, a preto bol správny postup súdu prvého stupňa,

ktorý ju v danom prípade aplikoval. Ustanovenie paragrafu 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje neaplikovať ustanovenie zákona, ak je to pre spotrebiteľa nevýhodné. Takýmto nevýhodným ustanovením je aj ustanovenie o premlčaní obsiahnuté v Obchodnom zákonníku. Preto bolo nevyhnutné aplikovať občianskoprávnu úpravu premlčania, čo znamená trojročnú premlčaciu dobu. Je nesporné, že v danom prípade bola žaloba podaná až po uplynutí troch rokov odkedy mohlo byť právo uplatnené po prvý raz. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, nemá preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešným žalovaným trovy odvolacieho konania nevznikli a ani ich nežiadali priznať. Odvolacie trovy neboli priznané ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý do konania po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa vstúpil, avšak nevykonal žiaden úkon podporujúci žalovaného. Vedľajšiemu účastníkovi objektívne nevznikli žiadne účelne vynaložené trovy konania, a preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 2 : 1 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.